

Mál nr. 141/2020

M og
V v/ slysatryggingar launþega X**Sönnun atviks og gildissvið vátryggingarskilmála vegna „slysaflugtaks vátryggingaréttar“ vegna ætlaðs tjónsatviks 22. maí 2019.****Gögn.**

Málskot dags. 15. apríl 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 28. apríl 2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kveðst hafa orðið fyrir líkamstjóni þegar hann var að saga hurðarop í steypu með steinsög þegar sagarblaðið hafi lent á steypustyrktarjárninu með þeim afleiðingum að sögin sjálf skaust í vinstra hné hans. M lýsir atvikum einnig með þessum hætti í tjónstilkynningu til V dags. 4. júlí 2019 og til Sjúkratrygginga Íslands dags. 21. nóvember 2019. M leitaði til læknis hinn 24. maí 2019 og í beiðni um sjúkraþjálfun dags. 21. júní 2019 kemur fram að um tognun/bólgu sé að ræða í hné, en grunur um rof á fjörhöfðasin hafi verið útilokaður í opinni aðgerð sem framkvæmd hafi verið 19. júní 2019 þar sem sin reyndist vera heil en bólga í henni. Í læknisfræðilegum gögnum málsins er vitnað til sjúkrasögu annars vegar dags. 25. maí 2019 þar sem kemur fram að M hafi fallið á vinstri hné tveimur dögum áður og í sjúkrasögu sem tekin er 24. maí 2019 kemur fram að M hafi dottið niður 2m tveimur dögum áður. Í sjúkraskrá M má einnig finna þær skýringar að M hafi fallið.

M telur sannað að hann hafi hlotið líkamstjón vegna slyss í skilningi slysaflugtaks slysatryggingar launþega hjá V og leggja eigi frásögn hans í tjónstilkynningum og málskoti til grundvallar. M telur að ekki hafi verið rétt eftir honum haft á slysadeild og megi þar um kenna tungumálaerfiðleikum á Landspítala, enda séu þar einu gögnin sem rangt sé eftir honum haft um aðdraganda slyssins. M bendir á að hann hafi verið að lýsa hurðargati upp á 2 metra þegar hann hafi verið á slysadeild og jafnvel ef sé hægt að leggja til grundvallar að hann hafi hlotið meiðsli við að detta úr tveggja metra hæð þá væri það fall hinn skyndilegi utanaðkomandi atburður sem leggja verði til grundvallar. Einnig bendir M á að ekki sé saga um fyrri áverka eða meiðsli sem hafi áhrif á mat á áverka sem hann hlaut í slysinu 22. maí 2019.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að ekki hafi komið fram nægjanleg sönnun um að M hafi orðið fyrir líkamsmeiðslum í vinnu hjá X eða að þau meiðsli sé hægt að rekja til utanaðkomandi slysaatburðar. V bendir á að vinnuveitandi M, X, viti ekki til þess að M hafi orðið fyrir meiðslum í vinnu sinni enda hafi hann ekki tilkynnt X um vinnuslys né kannist samstarfsmenn eða leigufyrirtæki við að sá atburður sem M lýsir síðar hafi átt sér stað. V bendir á að tjónstilkynningar séu einungis undirritaðar af M en ekki X og hafi þær ekkert sönnunargildi í málinu. V bendir einnig á að skoðun á hné M tveimur dögum eftir ætlaðan tjónsatburð hafi leitt í ljós eymsli og smá vökva í lið og röntgenmynd hafi ekki sýnt beináverka heldur „...afrúnaðan flasta sem líti als ekki út fyrir að vera nýr.“ V bendir einnig á að greiningar lækna í kjölfarið hafi byggst á sjúkdómi eða skyldu ástandi. V telur ekki sýnt að verkjaástand M sé hægt að rekja til sannaðs slysaatburðar og verði að ætla að M hafi annað hvort tognað í hné vegna misstigs eða bólgubreytingar í hné hans megi rekja til „innri bilunar“ í hné. Einnig vísar V því á bug að tungumálaerfiðleikar hafi haft áhrif á læknisfræðileg gögn.

Álit.

Í málinu liggur fyrir einhliða lýsing M á því að hann hafi hlotið áverka við vinnu sína þegar steinsög á að hafa kastast í hné hans við það að sagarblað hennar lenti á steypustyrktarjárninu þegar M var að saga fyrir hurðaropi. Engin staðfesting liggur fyrir af hálfu X sem vinnuveitanda M í greint sinn á þeim atburði og ekki hafa verið lagðar fram yfirlýsingar vitna af atburðinum. Ekki verður heldur séð að M hafi tilkynnt X um atvikið þegar það átti sér stað og hélt hann áfram vinnu eftir það. Þegar M leitaði til læknis tveimur dögum síðar greindist hann með bólgubreytingar í sin en ekki verður séð af læknisfræðilegum gögnum málsins að áverkamerki hafi verið greind, eins og sár, mar að yfirborðsáverki sem ætla má að hefði verið miðað við lýsingu M sjálfs af því að steinsög kastaðist í

hné hans. Miðað við þau gögn sem lögð hafa verið fyrir nefndina verður því ekki hægt að leggja til grundvallar að líkamstjón M sé hægt að rekja til vátryggingaatburðar sem varð í vinnu hans fyrir X, þ.e. slysaatviks í skilningi vátryggingarskilmála sem gerir ráð fyrir því að líkamstjón þurfi að koma til vegna skyndilegs utanaðkomandi atburðar. Er allt eins hægt að gera ráð fyrir því að M glími við óþægindi vegna innra ástands í líkama m.v. læknisfræðileg gögn. M á því ekki rétt til greiðslu bóta úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 9. júní 2020.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.